

Тоза е женитба! То е приготвление за самата Истина, за великата Истина. Мужъ или жена, единъ и същъ е законът и за двамата. А сега, може и жени, се бият, посрещат се примиряват и казват, че били женени. Вие не тръбва да разбирате така въпроса. Отъ чисто Божествено гледище, женитбата е приготвление за великия животъ. Само въ приготвленията за женитбата, човекъ ще се приготви за самото представление, и въ няя ще намери това, което не му достига.

„Едно ти не достига“.

Некой казза: азъ няма да се женя. Не, ще минешъ пръвъ женитба, тя е врата за великия животъ. Не само хората се женятъ, но и духовете се женятъ. „И тази хубаза!“ Вие имате особени понятия за женитбата. Когато единъ възвищенъ духъ слъзе на земята и се облъче въ материја, и той е ожененъ. Той тегли нагорѣ, тя тегли надолу. Има велики духове, които отъ години сѫ ги хванали тъхните възлюбени и ги държатъ. И той пъшка, и тя пъшка. „Где е“, казва той, „онази свобода, по-рано бъше добре, лесно се движехъ, а сега какво ми е, азъ си зная.“ Канятъ го другарите му на разходка. „Не, ще се върна въ къщи“. Защо? — Чака ме жена ми. „Е, какво отъ това, че те чака жена ти?“ — Че какво, тази моята жена ме бие, бе! Не е отъ слабите жени тя. „Е, тогава, като те бие, ще се върнешъ“. Сега, ще прънеса този фактъ въ обществото. Некой пътъ дойде сиромашията, казвате: азъ съмъ бъденъ. Започвате да изнемогвате. Това сѫ външни условия, които тръбва да надделите! Няма какво, ще се подчините. Силниятъ, идеалниятъ, гениалниятъ човекъ нищо не може да го сломи! Каквото и да му казватъ некои, той казва: мене отъ нищо не ме е страхъ. Няма сила въ свѣта, която може да ме смаже. Може да ме смѣлите, може да ме турите и пръкарите 100 пъти пръвъ воденицата, нищо не може да ме накара да мисля другояче, азъ ще мисля тъй, както азъ зная! Тъй казватъ гениалните хора. А сегашните хора, щомъ ги бутнешъ съ губерка, казват: азъ ще се откажа. Такива хора ние ще ги оставимъ на страна.

„Още едно ти не достига!“

Съвръменните хора иматъ друга една слабостъ. Ко-